

eller Juleudgave, hvis man kan kalde det saa, til 9 Millioner Kr., hvor ingen af Fortets Kanoner ere dækkede af Taarne, men skulle anbringes paa, tror jeg det hedder, aabne Standpladser. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at hvis dette skal være et fast Fort, er det med Hensyn til Beskytningen og Armeringen dog en ret flydende Ting. Det viser sig her, at Sagkundskaben kan blive ret føtelig og elastisk, at den trækker blank eller stikker Sabelen i Steden alt efter som man vil sætte Penge til paa Fortet eller ikke. Jeg vil her gjøre opmærksom paa, at i Motiverne findes Oplysninger om, at man senere kan komme til en Fæstning med pantsret Skjots i Taarne, om man skulde ønske det, og jeg kan nu ikke tænke mig, at man ikke skulde komme saa vidt, at man ikke skulde ønske det. Det er sikkert Noget, som ikke vil mangle hos vore Militære, at ønske at dække de staffels blottede Kanoner, som der er Tale om, og allerede efter hvad vi have hørt i Dag, viser det sig — af hvad der blev sagt af den ærede Krigsminister og af det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgfreds (Thomsen), som fører Ordet paa Høires Begne —, at det ikke er en Forandring i selve Arbejdsplanen, vi have for os i dette Forslag om et Middeldrundsfort, men at det kun er en Forandring i Arbejdsmaaden, man tilsigter. Man havde først tænkt paa 7 Aar og paa disse Pantseraarne, som skulle dække Kanonerne, men nu er man gaaet til Kanoner uden Pantseraarne og til en Arbejds metode, som kun skal vare i 3 Aar. Meningen er, som de Herrer ville forstaa, den, at naar man saa havde faaet indrettet det Fort, som nu foreligger i dette Lovforslag, vil man paa et senere Standpunkt komme til Ønsket om at anvende yderligere 6 Millioner Kr. til Pantseraarne, og saa vil der vistnok ikke være nogen Hindring hos de Sagkyndige for ogsaa at efterkomme dette Ønske. Jeg skal for Resten ikke dvæle ved den rent tekniske Side af Forslaget, som jeg tilstaa ikke interesserer mig synderlig. Jeg har tidligere ved et lignende Forslags Behandling her i Thinget udtalt mig i den Retning, at jeg i det hele taget ikke tror, at Folkethinget havde nogen Interesse eller Fordel i at se paa den tekniske Side af Krigsministerens Plan. Hvad der maa være Folkethingets Opgave, hvad det særlig ved denne Leilighed gjælder om for Folkethinget, det er i det hele taget at afgjøre, om der skal bygges et Fort, og hvis man kommer til det Resultat, at der skal bygges et Fort, hvormange Penge der da skal anvendes dertil, men hvorledes Fortet skulde være, har det altid forekommet mig rimeligst at overlade til de Sagkyndige.

J saa Henseende er det interessant at faae konstateret, at vi have en saadan Sagkundskab her i Danmark, at den kan indrette sig efter, hvor mange Penge man vil give til Fortet, om man vil give 9 Millioner, 12 Millioner eller 15 Millioner dertil; det er netop en saadan militær Sagkundskab, som vi have Brug for her i Folkethinget, thi den vil forhaabentlig ogsaa kunne indrette sig efter, at man slet ingen Penge vil give. Jeg maa altsaa med Hensyn til den tekniske Side sige, at Sagen ingen Interesse har for mig, og heller ikke synes jeg, at Sagens finansielle Side i Dieblirket har nogen synderlig Interesse. Ganske sikkert er det en betydelig Nedgang, at man har kunnet falde fra 15 til 9 Millioner, men det forekom mig mere at være et rent politisk Spørgsmaal. Denne Nedgang synes mig nemlig at maale Graden i det Høitryk, som Høire i Dieblirket taaler i Forsvarssagen. Dige efter Valget fremtom der i et Høireblad en Artikel, hvori der rettedes heftige Vebredelser imod dem, som ansaa Forsvarssagen for en upolitisk Sag; det var netop en politisk Sag, Høires egen Sag. Fæstningen var Høires Agitation, Alt var Høires: Tapferhed, Fædrelandstjærligheden, Offerberedvilligheden; Altsammen var det Høires; kun Pengene, mine Herrer, bleve tilbage som det, Benstre kunde faae sin Del at betale af, paa det Punkt forbeholder Regjeringen og Høire sig ikke at bære Byrden alene, Landets Benstre mænd faae ogsaa Leilighed til at deltage i den Del af Fæstningsagen. Der har jo tydelig vist sig Tegn paa, hvor vanskeligt det er at holde Brusjet og Stemningen i Høire paa den rette Høide paa visse Punkter, og naar man derfor ser, at der pludselig sker en Nedgang fra 15 til 9 Millioner Kr. paa dette Punkt, saa vil det sige, at i Dieblirket taaler Fædrelandstjærligheden kun 9 Millioner Kr.; 6 Millioner betegner det, som i Dieblirket Landstingets Høire og Fæstningsmændene i Landet ere gaaede ned med i Fædrelandstjærlighed. Derved kommer Fortet til at ligne en Rikkert, der kan trækkes ud og ind, efter som man har Sigte paa et mere eller mindre solidt Parti, der vil støtte Regjeringen, idet Forsvarssagen er den eneste Sag, som Regjeringen kan samle og konsolidere sit Parti om. Det er ganske sikkert, at da vi havde Sagen til Behandling her i den første Del af Samlingen, lod man den gaa i Udvalg og det med den Motivering fra det ærede Medlem, der førte Ordet for Benstre, det ærede Medlem for Bræstv. Amts 6te Valgfreds (Bojzen) som nu ikke er til Stede, at man om kort Tid skulde faae Sagen tilbage fra Udvalgets. Det stete desværre ikke. Det